

pozornosti se procházeli kolem budovy nesoucí nápis: „L e G r a n d O r i e n t“, jež je sídlem lože „Velkého Orientu“, ústředí francouzských svobodných zednářů, kteří tam veřejně pořádají plesy, přednášky atd.

Pochopitelně, že i v Paříži ve veřejném životě je dosti záhad, ať již jsou to politické aféry, jež zůstanou navždy pro veřejnost nevyzpytatelný, nebo zločiny, jichž pachatelé „n e m o h o u“ býti vypátráni, a jež se zařazují do rejstříku příběhů, na něž jenom občas si vzpomene indiskrétní žurnalista. Připomínám toliho z poslední doby případy Danielse de Pedrés, Mme Wilsonové — z válečného období případ Maty Hari.

O té dnes podle úředních aktů je zjištěno, že nebyla v tajném seznamu německých vyzvědaček a že byla vlákána do Paříže — kde byla zastřelena — pro falšovaný telegram odeslaný jistou španělskou umělkyní, jež na ni byla žárliva ...

Zmíněná umělkyně se prý jmenovala — Ráchel Meller! Raquel Meller, jejíž jméno zářívá v záhlaví plakátu music-hallu „P a l a c e“, jehož bývá častou hvězdou a již zná biografové obecnstvo z několika filmů, promítaných téměř ve všech zemích.

Avšak i tento případ je již zařazen do zmíněného rejstříku afér „j e ž — n u t n o — z a p o m e n o u t“.

---

obsah:

---

hřích Paříže

černé mše

bar Isis

dva sabbaty

vdova Panamy

hvězda, která padla
